ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄14)
16 Δεκεμβρίου 2018

Στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε τὴν παραβολὴ τοῦ μεγάλου δεί-πνου. Σύμφωνα μὲ αὐτή, ἕνας ἄνθρωπος ἑτοίμασε μέγα δεῖπνο, στὸ ὁποῖο κάλεσε πολλούς. Ὅταν ὅλα εἶχαν ἑτοιμαστεῖ, ἔστειλε τὸν δοῦλο του νὰ εἰδοποιήσει τοὺς προσκεκλη-μένους, οἱ ὁποῖοι ὅμως μὲ διάφορες δικαιολογίες, ἀρνήθηκαν νὰ παραστοῦν. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ὀργίστηκε γιὰ τὴν περιφρόνηση τῆς πρόσκλησης καὶ ἔστειλε ξανὰ τὸν δοῦλο του νὰ προσκαλέσει αὐτὴ τὴ φορὰ τοὺς καταφρονημένους, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀποδέχθηκαν τὴν κλήση γιὰ τὸ δεῖπνο. Ἐπειδὴ ὅμως περίσευαν θέσεις κενές, ὁ οἰκοδεσπότης ἔστειλε πάλι τὸν δοῦλο του, ὥστε νὰ φέρει καὶ ἄλλους μέχρι νὰ γεμίσει τὸ τραπέζι. Ἡ παραβολὴ τελειώνει μὲ τὴ διαβε-βαίωση τοῦ οἰκοδεσπότη ὅτι κανένας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἀρνήθηκαν τὴν πρόσκλησή του δὲν ἐπρόκειτο νὰ γευτεῖ τὸ δεῖπνο του.

Στὴν παραβολὴ τοῦ μεγάλου δείπνου συνοψίζεται, ἀδελφοί μου, ὅλο τὸ σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας. Ὁ οἰκοδεσπότης εἶναι ὁ Θεὸς Πατέρας ποὺ στέλνει τὸν Υἱό Του, σαρκώνεται καὶ προσκαλεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους στὴ βασιλεία Του. Αὐτὴ ἡ πρό-σκληση ἔχει ὡς ἀποδέκτες ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους, ἀποτελεῖ δηλαδὴ κατὰ τὸν Κύριλλο Ἀλεξανδρείας παγκόσμιο κάλεσμα.

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἀναφέρει ὅτι ὁ δοῦλος ἀποστέλλεται τρεῖς ξεχωριστὲς φο-ρὲς γιὰ νὰ προσκαλέσει τοὺς ἀνθρώπους στὸ ἑτοιμασμένο πνευματικὸ δεῖπνο. Τὴν πρώτη φορὰ κάλεσε «πολλούς», οἱ ὁποῖοι, κατὰ τοὺς ἑρμηνευτὲς Πατέρες, ἀντιστοιχοῦν στὰ «πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ», δηλαδὴ στὸν ἐκλεκτὸ λα-ὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν κληρονόμο τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μεσσία. Οἱ τρεῖς ἄν-θρωποι ποὺ δὲν ἀποδέχθηκαν τὴν πρόσκληση κατανοοῦνται κατὰ δύο τρόπους. Ἀφενὸς ἀντιπροσωπεύουν τοὺς Ἰουδαίους ποὺ δὲν ἀποδέχθηκαν τὸν Χριστὸ ὡς Μεσ-σία καὶ ἀφετέρου κάθε ἄνθρωπο ποὺ ἀρνεῖται τὸ κάλεσμα ἀπὸ τὸν Θεό. Ἡ πρόσκλη-ση ποὺ σημειώνεται μὲ τὴ φράση «ἐλᾶτε, ὅλα εἶναι πιὰ ἕτοιμα» εἶναι ἡ ἴδια ἡ πρό-σκληση τοῦ Χριστοῦ, τὸ «ἤγγικε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν», καὶ φανερώνει ὅτι μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἡ πνευματικὴ τράπεζα τῆς βασιλεί-ας τῶν οὐρανῶν εἶναι πλέον ἕτοιμη. Στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ θεώθηκε ἡ ἀνθρώπι-νη φύση καὶ συστάθηκε τὸ μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ μετάσχουν καὶ νὰ κοινωνήσουν μὲ τὸν ἴδιο τὸν Θεό.

Τὴ δεύτερη φορά, ὁ δοῦλος ἀποστέλλεται γιὰ νὰ φέρει στὸ δεῖπνο τοὺς «φτωχούς,

τοὺς ἀνάπηρους, τοὺς κουτσοὺς καὶ τοὺς τυφλούς». Αὐτὴ ἡ ὁμάδα τῶν ἀνθρώπων πάλι ἔχει διπλὴ σημασία. Κατὰ πρῶτον ἐξυπονοοῦνται οἱ ἐθνικοί, οἱ μὴ Ἰουδαῖοι, οἱ πρώην εἰδωλολάτρες, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν γνώση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, δὲν ἦταν κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας. Παρόλα αὐτά, μπολιάστηκαν στὴν Ἐκκλησία, διότι ἀποδέχθηκαν μὲ χαρὰ τὴν κλήση ἀπὸ τὸν Θεό. Κατὰ δεύτερον, δηλώνεται ὁ κάθε ἄνθρωπος ποὺ ἐνῶ ἀρχικὰ βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἔτσι στερεῖται τὸν πλοῦτο, τὴ χαρὰ καὶ τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, στὴ συνέχεια ἀποδέχεται τὴ θεία πρόσκληση καὶ πλέον ἀπολαμβάνει τὴ συμμετοχή του στὸ δεῖπνο.

Ὁ δοῦλος στέλνεται καὶ γιὰ τρίτη φορά, ὥστε νὰ «ἀναγκάσει» τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἔρθουν, μέχρις ὅτου νὰ πληρωθοῦν ὅλες οἱ θέσεις καὶ γεμίσει τὸ σπίτι τοῦ οἰκοδεσπότη. Τὸ κάλεσμα αὐτὴ τὴ φορὰ περικλείει μία ἄλλη δυναμική. Εἶναι τὸ κάλεσμα τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ παρατείνεται μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, καλώντας τὸν κάθε ἄνθρωπο νὰ συμμετάσχει στὸ δεῖπνο τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν μέσῳ τῶν ἁγίων μυστηρίων, τὰ ὁποῖα εἶναι οἱ πύλες τοῦ παραδείσου, κατὰ τὸν ἅγιο Νικόλαο Καβάσιλα.

Τὸ ἀντίστοιχο κάλεσμα τοῦ Θεοῦ δέχθηκαν καὶ οἱ Προπάτορες, τοὺς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα. Ἦταν ἄνθρωποι ποὺ μὲ τὴν πίστη καὶ τοὺς ἀγῶνες τους δόξασαν τὸν Θεὸ καὶ δοξάσθηκαν ἀπὸ τὸν Θεό. Αὐτοὶ προετοίμασαν καὶ προανήγγειλαν τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία καὶ Λυτρωτή, ὁ Ὁποῖος γεννήθηκε γιὰ τὴ σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἀδελφοί, μὲ τὰ Χριστούγεννα ἐπὶ θύραις, μιμούμενοι τοὺς ἀποδέκτες τῆς μεγάλης κλήσεως στὴν ἱστορία, ἂς ἀποδεχθοῦμε καὶ ἐμεῖς τὴν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ καὶ ἂς ἑτοιμάσουμε τὸ «σπήλαιο» τῆς ψυχῆς μας γιὰ νὰ ὑποδεχθεῖ ἐπάξια τὸν ἐνανθρωπήσαντα Χριστό. Ἀμήν.